

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. How do plants communicate with one another? How do bacteria?
2. When did vegetation first appear upon the earth's surface?
3. Why does the Torah describe only the creation of seed bearing grasses and fruit bearing trees and not all types of vegetation?
4. How do plants produce sugars and starches.
5. How much information is contained in the DNA of the simplest cell?

This and much more will be addressed in the second lecture of this series: "Water, Air and the Basic Building Blocks of Life".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

**This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*
מתתיהו בן פנחס ע"ה Mr. Charles Abraham of blessed memory**

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XII Lecture #2

WATER, AIR AND THE BASIC BUILDING BLOCKS OF LIFE

I. The Life Force of Vegetation

A.

א"ר סימון אין לך כל עשב ועשב שאין לו מזל ברקיע שמכה אותו ואומר לו גדל הה"ד (איוב לח) הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ וגו' לשון שוטר. בראשית רבה יו:

Rabbi Simon said: There is no grass which doesn't have a *Mazal* (supernatural force) which hits it and says to it, "Grow!" This is the meaning of the verse (Job 38:33), "Do you know the ordinances of heaven? Can you establish its *mishtaro*-dominion on earth?" The word *mishtaro* (dominion) implies a police force. **Midrash Beraishis Rabbah 10:6**

B.

יְשִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמְלֵאוֹ: יַעֲלֶז שְׂדֵי וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ אֶז יִרְנְנוּ כָל-עֵצִי-יֵעַר: לְפָנֵי ד' | כִּי כָּא כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט-תִּבְּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ: תְּהִלִּים צוֹיב-י"ד

Let the heavens rejoice, and let the earth be glad; let the sea roar, and all that is in it. Let the field be joyful, and everything in it; then shall all the trees of the wood sing for joy. Before the L-rd; for He comes, for He comes to judge the earth; He shall judge the world with righteousness, and the peoples with His faithfulness. **Psalms 12-14**

C.

דרש רבי חנינא בר פפא: (תהלים ק"ד) יהי כבוד ד' לעולם ישמח ד' במעשיו, פסוק זה, שר העולם אמרו בשעה שאמר הקב"ה (בראשית א') למינהו באילנות, נשאו דשאים קל וחומר בעצמן: אם רצונו של הקב"ה בערבוביא, למה אמר למינהו באילנות? ועוד ק"ו: ומה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביא, אמר הקב"ה למינהו, אנו עאכ"ו מיד כל אחד ואחד יצא למינו. פתח שר העולם ואמר: יהי כבוד ד' לעולם ישמח ד' במעשיו. חולין ס.

R. Hanina b. Papa expounded: May the glory of the L-rd endure for ever; let the L-rd rejoice in His works! (Psalms 104:31) This verse was said by the [chief] Angel of the Universe. For when the Holy One, blessed be He, enjoined "after its kind" (Genesis 1:11) upon the trees, the plants applied unto themselves an a fortiori (logical) argument saying, "If the Holy One, blessed be He, desired an intermixed growth, why did He enjoin 'after its kind' upon the trees? Moreover, is there not here an a fortiori argument? If upon trees, which by nature do not grow up in an intermixed growth, the Holy One, blessed be He, enjoined 'after its kind', how much more so does it apply to us." Immediately, each plant came forth after its kind. Thereupon, the Angel of the Universe declared: May the glory of the L-rd endure for ever: let the L-rd rejoice in His works! **Chulin 60a**

D.

נראה כמ"ש אין לך עשב ועשב מלמטה שאין לו מזל ומלאך והם נשאו ק"ו מעצמם שלא לצאת בערבוביא. וכזה"ג כתבו התוס' בפ"ק גבי גינוא נהרא חלוק לי מימך כו' ע"ש וק"ל. מהרש"א שם

It seems that this passage is to be understood in the light of [the Midrash]: There is no grass which doesn't have a *Mazal* (supernatural force) and angel. It was they who applied the a fortiori (logical) argument not to emerge in an intermixed state. Tosephos gives a similar interpretation to a passage in the first chapter [of Chulin] . . . **Commentary of Maharsha, ibid.**

E.

אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה, תלמוד, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים, קלים וחמורים וגזרות שוות, תקופות וגימטריאות, שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים, משלות כובסין, משלות שועלים, דבר גדול ודבר קטן. דבר גדול - מעשה מרכבה, דבר קטן - היות דאביי ורבא. לקיים מה שנאמר (משלי ח) להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. סוכה כח.

They said of R. Yochanan b. Zakkai that he did not leave [unstudied] Scripture, Mishnah, Gemara, Halachah, Aggadah, details of the Torah, details of the Scribes, inferences a minori ad majus, analogies, calendrical computations, gematrias, the speech of the Ministering Angels, the speech of spirits, and the *speech of palm-trees*, fullers' parables and fox fables, great matters or small matters; "Great matters" mean the Ma'aseh merkabah, "small matters" the discussions of Abaye and Rava; in order to fulfil what is said (Proverbs 8:21), "That I may cause those that love Me to inherit substance, and that I may fill their treasuries." **Sukkah 28a**

II. Forms of Vegetation

A.

וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּ-בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשֵׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱ-לֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: בְּרֵאשִׁית אִי-יָג

And G-d said, Let the earth bring forth *deshe* (vegetation), *aissev* (grass or herbs) yielding seed, and fruit trees yielding fruit after its kind, whose seed is in itself, upon the earth; and it was so. And the earth brought forth vegetation, and herbs yielding seed after its kind, and trees yielding fruit, whose seed was in itself, after its kind; and G-d saw that it was good. And there was evening and there was morning, the third day. **Genesis 1:11-13**

B.

וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא גֵזֶר שִׁיחָהּ בַּתּוֹלְדוֹת הָאָרֶץ כַּח הַצּוּמָח וּמוֹלִיד זֶרַע כַּדִּי שִׁיחָהּ הַמִּין קִיִּים לַעֲד. . . . וְכַתֵּב רַבִּינוּ שְׁלֵמָה, דְּשֵׂא עֵשֶׂב, לֹא דְשֵׂא לְשׁוֹן עֵשֶׂב וְלֹא עֵשֶׂב לְשׁוֹן דְּשֵׂא - שְׁלֵשׁוֹן דְּשֵׂא לְבִישַׁת הָאָרֶץ בְּעֵשֶׂבִים, וְאִין לֹמַר דְּשֵׂא פְּלוּנִי, וְכַל שְׂרַשׁ לַעֲצָמוּ נִקְרָא עֵשֶׂב וְאִין דְּבָרוּ זֶה נִכּוּן, שֶׁאִם כֵּן לְשׁוֹן "דְּשֵׂא" לֹא יִתְרַבֵּה, וְחַכְמִים אֹמְרִים הֶרְכִּיב שְׁנֵי מִינֵי דְשֵׂאִים מֵהוּ (חֹלִין ס) וְהֵרַב עֲצָמוּ מִזְכִּיר דְשֵׂאִים: אֲבָל דְשֵׂא הוּא הַקָּטָן הַצּוּמָח, וְעֵשֶׂב

הוא הגדול המזריע, ולכן יאמר "תדשא הארץ", ולא יתכן לומר "תעשיב" וכל קטן הצומח מן הארץ יקרא "דשא" אף באילנות, ולכן ימשך תדשא הארץ עץ פרי, כי לא אמר "תדשא הארץ דשא עשב ותוציא עץ פרי" והנה הוא כטעם צמיחה וכן כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פרו (יואל ב כב): ואני תמה, איך לא הזכיר הכתוב אילני הסרק, ואיך צוה בעץ פרי לבדו – ואולי בזה נתעוררו רבותינו שאמרו (ב"ר ה ט) אף אילני סרק עשו פירות ואם כן נאמר כי מקללת "ארורה האדמה" (להלן ג יז) היו סרק: ויתכן שיהיה פירוש הכתוב תצמיח הארץ צמח, ועשב מזריע זרע, ועץ עושה פרי – והנה בתחילה גזר בעשבי הסרק ובאילני הסרק וממה שאמר "עושה פרי אשר זרעו בו" (פסוק יב), נלמוד כי כל האילנות יצמחו מזרעם, אף על פי שהמנהג במקצתם ליטע מהם הענף: פירוש הרמב"ן לבראשית א:יא

And G-d said, "Let the earth bring forth *deshe* (vegetation) . . ." He decreed that the produce of the earth should contain the life force associated with growth and yield seed in order that the specie last forever. . . . Rabbainu Shlomo (Rashi) wrote [regarding the words] "*deshe*" (vegetation) and "*aissev*" (grass or herbs): *Deshe* (vegetation) is not synonymous with *aissev* (grass or herbs). Nor is *aissev* (grass or herbs) synonymous with *deshe* (vegetation). For the word *deshe* is referring to the [totality of the] covering of the earth by [the various] grasses or herbs. One cannot use the expression, "This particular *deshe* (covering of mixed vegetation)." Every individual root, [however], is referred to as an *aissev* [a particular grass or herb].

His words, [however,] are incorrect. If that were the case, then the word *deshe* would never occur in the plural form. But the Sages (Chulin 60a), [in the expression,] "What is the halachic status of one who grafted two species of *deshe*," do use [*deshe*] in the plural form. And Rashi himself mentions the plural form of *deshe*. Rather, the term *deshe* refers to the young plant as it is emerging from the ground. *Aissev* is referring to the mature plant that produces seed. Therefore, it is stated, "*Tadshe HaAretz*" - Let the earth produce *deshe*, and it wouldn't be appropriate to say, "*Taassiv*" - Let the earth produce *aissev*. Any small plant that is emerging from the ground is called *deshe*, even if it be a tree [in its initial stages]. Therefore the phrase *tadshe haaretz* (let the earth produce *deshe*) is also connected to the words, "*eitz pree*" (fruit tree), for it does not say, "Let the earth produce *deshe* of *aissev* (grass or herbs) **and** produce fruit trees," [but rather it says, "Let the earth produce *deshe* - *aissev* (grass or herb) yielding seed, and fruit tree." Behold this word is to be understood as "Let there emerge [the initial stages of both grass and trees]." Similarly, we see this in the verse (Joel 2:22), ". . . for the pastures of the wilderness shall spring forth vegetation, for the tree bears its fruit, . . ."

[There is one thing,] however, which puzzles me. How is it that Scripture did not mention non fruit bearing trees and how could it command [the earth] only [to produce] fruit trees? Perhaps this is what prompted our Rabbis who stated (Medrash Beraishis Rabbah 5:9), "Even non fruit trees originally produced fruit." Accordingly, the curse of, "Cursed be the ground" (Genesis 3:17), caused [some of the original fruit trees] to become non fruit trees. It is quite plausible, however, to interpret the verse as follows: Let the earth produce vegetation and [let it also produce] grass that produces seed and trees that produce fruit. Behold, originally He decreed that vegetation that doesn't produce seed and trees that don't produce fruit should emerge.

From the words (Gen. 1:12), "And tree yielding fruit, whose seed was in itself," we learn that all trees can grow from their seed, even though it is common that some of them grow by planting [cuttings of their] branches. **Commentary of Ramban to Gen. 1:11**

C.

את השמים לרבות חמה ולבנה ומזלות ואת הארץ לרבות אילנות ודשאין וגן עדן. בראשית רבה א"י

“*Ess HaShamayim*” (the Heavens - Gen. 1:1) The word *ess* comes to include the sun, moon, and constellations. “*Ess HaAretz*” (the Earth - Gen. 1:1) The word *ess* comes to include the trees, grasses, and the Garden of Eden. **Medrash Beraishis Rabbah 1:14**

III. Food for Man and Beast

A.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פֵרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְל חַיֵּת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלִכְל | רֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן:
בראשית א:כט-ל

And G-d said, Behold, I have given you all the grasses (herbs) which make seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, on which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food. And to every beast of the earth, and to every bird of the air, and to every thing that creeps upon the earth, where there is life, I have given every green herb for food; and it was so. **Genesis 1:29-30**

B.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל
הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פֵרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְל חַיֵּת הָאָרֶץ וְלִכְל עוֹף הַשָּׁמַיִם
וְלִכְל רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן (בראשית
א:כט-ל) . . . לא הרשה לאדם ולאשתו להמית בריה ולאכול בשר, אך כל ירק עשב יאכלו
יחדיו כלם, וכשבאו בני נח התיר להם בשר, שנאמר (להלן ט ג) כל רמש אשר הוא חי לכם
יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל כירק עשב שהתרתי לאדם הראשון התרתי לכם את
כל, לשון רש"י וכן פירש הרב במסכת סנהדרין (נט: ד"ה לא הותר) ולכל חית הארץ, לכם
ולחיות נתתי העשבים ואת האילנות ואת כל ירק עשב לאכלה ואם כך יהיה פירוש "את כל
ירק עשב לאכלה" "ואת כל ירק עשב": ואינו כן, אבל נתן לאדם ולאשתו כל עשב זורע זרע
וכל פרי עץ – ולחית הארץ ולעוף השמים נתן כל ירק עשב, לא פרי העץ ולא הזרעים ואין
מאכלם יחד כלם בשוה, אך הבשר לא הורשו בו עד בני נח כדעת רבותינו והוא פשוטו של
מקרא: רמב"ן לבראשית א:כט

And G-d said: Behold, I have given you all the grasses (herbs) which make seed, etc.
“He did not allow Adam and his wife to kill a creature and eat its flesh. Rather, they were all permitted to eat from the *yerek aissev* (green parts of the grasses). And when the children of Noah came, He allowed them to eat meat, as it says (Gen. 9:3), ‘All of the creeping animals, who possess the spirit of life, are [now] given to you like the green parts of the grasses.’ I have given them all to you like the green parts of the grass which I have permitted to the first man (Adam). I have permitted everything to you.” This is a quote from Rashi. [Rashi] explained in a similar vein (page 59b) in the tractate Sanhedrin, “*And to all of the beasts of the land. I have given to you and to the beasts to eat the grasses and trees and all of the green parts of the grasses (herbs).*” Accordingly, the explanation of the phrase, “*I have given the green parts of the grasses to eat,*” is to be understood as if it were written, “*And [in addition to the grains and fruit] I have given*

the green parts of the grasses to eat." [But] this is not so! Rather, he gave to Adam and his wife every grass that produces seed and all of the fruits of the trees. To the beasts of the land and to the birds of the heavens, [however,] He gave all of the green parts of the grass (herbs), but not the fruit of the tree nor the seeds. Their food was designed not to be the same. Meat, however, was not allowed to man until the time of the sons of Noah, in accordance with the opinion of our Rabbis. This is the simple sense of the verse.

Commentary of Ramban to Genesis 1:29

C.

תנו רבנן: אדם נברא בערב שבת, ומפני מה - שלא יהו מינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. דבר אחר: שאם תזוח דעתו עליו אומר לו: יתוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר: כדי שיכנס למצוה מיד. דבר אחר: כדי שיכנס לסעודה מיד. משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן, והתקין סעודה, ואחר כך הכניס אורחין, שנאמר (משלי ט') חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה. (משלי ט') טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה (משלי ט') שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת. חכמות בנתה ביתה - זו מידתו של הקדוש ברוך הוא, שברא את כל העולם כולו בחכמה. חצבה עמודיה שבעה - אלו שבעת ימי בראשית, טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה - אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם. שלחה נערתיה תקרא - זה אדם וחווה. סנהדרין לח.

Our Rabbis taught: Adam was created [last of all beings] on the eve of Sabbath. And why? Lest the heretics say: The Holy One, blessed be He, had a partner [viz., Adam] in His work of creation. Another answer is: In order that, if a man's mind becomes [too] proud, he may be reminded that the gnats preceded him in the order of creation. Another answer is: That he might immediately enter upon the fulfilment of a precept (Shabbos). Another answer is: That he might straightway go in to the banquet. The matter may be compared to a king of flesh and blood who built palaces and furnished them, prepared a banquet, and thereafter brought in the guests. For it is written (Proverbs 9:1-3): Wisdom hath builded her house, she hath hewn out her seven pillars. She hath prepared her meat, she hath mingled her wine, she hath also furnished her table. She hath sent forth her maidens, she calleth upon the highest places of the city. 'Wisdom hath builded her house', this is the attribute of the Holy One, blessed be He, who created the world by wisdom. 'She hath hewn out her seven pillars', these are the seven days of creation. 'She hath prepared her meat, she hath mingled her wine, she hath also furnished her table', these are the seas and the rivers and all the other requirements of the world. 'She hath sent forth her maidens, she calleth', this refers to Adam and Eve. **Sanhedrin 38a**

IV. Feeding the World

A.

ברוך אתה ד' א-להינו מלך העולם. הִזַּן אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ. בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים. הוּא נוֹתֵן לָחֵם לְכֹל בְּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא א-ל זֶן וּמְפַרְנֵס לְכֹל וּמְטִיב לְכֹל וּמְכִיֵּן מְזוֹן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בְּרוּךְ אַתָּה ד' הִזַּן אֶת הַכֹּל: בְּרַכָּה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוֹן

Blessed are you Hashem (L-rd), our G-d, King of the universe, Who provides nourishment for the entire world, in His goodness, with grace, kindness and compassion. He gives nourishment to all flesh, for His kindness is eternal. And through His great goodness, we have never lacked, and may we never lack nourishment for ever. For the sake of His great Name, because He is G-d Who nourishes and provides for all and benefits all, and He prepares nourishment for all His creatures which He has created. Blessed are You Hashem (L-rd), Who nourishes all. **First Blessing of Grace After Meals - Nusach Ashkenaz**

B.

אמר רב יהודה אמר רב: שתיים עשרה שעות הוי היום, . . . שלישיות - יושב וזן את כל העולם כולו מקרני ראמים עד ביצי כנים. . . . עבודה זרה ג:

Rav Yehudah said in the name of Rav: The day consists of twelve hours; . . . during the third quarter, He is feeding the whole world, from the horned buffalo to the brood of vermin; . . . **Avodah Zarah 3b**

C.

אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר (תהלים קמ"ה) תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא. מאי טעמא? אילימא משום דאתיא באל"ף בי"ת - נימא (תהלים קי"ט) אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא אפי"ן אלא משום דאית ביה (תהלים קמ"ה) פותח את ידך - נימא הלל הגדול דכתיב ביה: (תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשר - אלא: משום דאית ביה תרתי. ברכות ד:

R. Eleazar b. Avina says: Whoever recites [the psalm] Praise of David (Psalms Chapter 145) three times daily, is sure to inherit the world to come. What is the reason? Shall I say it is because it has an alphabetical arrangement? Then let him recite, Happy are they that are upright in the way, (Psalms Chapter 119) which has an eightfold alphabetical arrangement. Again, is it because it contains [the verse], Thou openest Thy hand [and satisfiest every living thing with favour]? (Psalms 145:16) Then let him recite the great Hallel, (Psalm 136) where it is written: Who giveth food to all flesh! (Ibid. verse 25): Rather, [the reason is] because it contains both. **Berachos 4b**

D.

ולמה נקרא שמו הלל הגדול? אמר רבי יוחנן: מפני שהקדוש ברוך הוא יושב ברומו של עולם, ומחלק מזונות לכל בריה. פסחים קח.

And why is it (Psalm 136) called the great Hallel? Said R. Yochanan: Because the Holy One, blessed be He, sits in the heights of the universe and distributes food to all creatures. **Pesachim 118a**

E.

אמר רב יהודה: האי מאן דנפיק ביומי ניסן וחזי אילני דקא מלבלבי, אומר: ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להתנאות בהן בני אדם. ברכות מג.

Rav Yehudah says: If one goes abroad in the days of Nisan [spring time] and sees the trees sprouting, he should say, "Blessed be He who hath not left His world lacking in anything and has created in it goodly creatures and goodly trees for the enjoyment of mankind." **Berachos 43b**

V. The Power of Prayer

A.

וְכָל־שֵׂיחַ הַשָּׂדֶה טָרָם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרָם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ד' אֱ-לֹהִים
עַל־הָאֶרֶץ וְאָדָם אֵינָן לְעַבְדֵי אֶת־הָאָדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאֶרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה:
בראשית ב:ה-ו

And every plant of the field was not yet in the earth, and every herb of the field had not yet grown; for the L-rd G-d had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. And a mist went up from the earth, and watered the whole face of the ground. **Genesis 2:5-6**

B.

וכל שיח השדה על דעת רבותינו (חולין ס:) בשלישי עמדו על פתח קרקע הארץ, ובששי צמחו לאחר שהמטיר עליהם: ועל דעתי כפי הפשט, כי בשלישי הוציאה הארץ העשב ועץ הפרי בקומותם וצביונם כאשר צותה בהם, ועכשיו יספר הכתוב כי אין נוטע וזורע מהם, והיא לא תצמח, עד אשר עלה אד ממנה והשקה אותה ונוצר האדם העובד אותה לזרוע ולנטוע ולשמור וזהו טעם "שיח השדה טרם יצמח", שלא אמר "שיח האדמה", כי המקום הנעבד יקרא "שדה", אשר תזרע בשדה (שמות כג טז), לא נעבור בשדה ובכרם (במדבר כ יז): וזהו תשמישו של עולם שנהיה מאחרי ששת ימי בראשית והלאה כל ימי עולם, כי בסיבת האד ימטירו השמים ובסבתם הארץ זירועיה תצמיח: פירוש הרמב"ן לבראשית ב:ה

"And every plant of the field . . ." According to the opinion of our Rabbis (Chulin 60b), on the third day, the plants stood just below the surface of the earth and on the sixth day they sprouted, after [Adam had prayed for rain. And then] it rained on them. In my opinion, [however,] according to the simple sense of the text, on the third day the earth produced the grasses and fruit trees in their full form, just as He had commanded them. And now, Scripture is relating [to us] that there was no one to plant saplings or seed and [its seed] didn't begin to sprout until a mist arose from the earth and irrigated it and man, who would cultivate [the field] and would plant saplings and seed and watch [the field] was not yet formed. This is the significance of the phrase, "and every herb of the field had not yet grown", for it does not say, "herb of the ground". For a cultivated area is called, "a field," [similar to what we find in Scripture (Exodus 23:16)], ". . . which you plant in the field," and (Numbers 20:17) ". . . we will not pass through the fields or vineyards". This is the function of the world from the six days of creation and on. For through the mists (clouds) the heavens give rain which causes the earth to give forth its seed. **Commentary of Ramban to Genesis 2:5**

C.

אמר רבי יוחנן: שלשה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים. מפתח של גשמים - דכתיב (דברים כ"ח) יפתח ד' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו. מפתח של חיה מנין - דכתיב (בראשית ל') ויזכר א-ל-הים את רחל וישמע אליה א-ל-הים ויפתח את רחמה. מפתח של תחיית המתים מנין - דכתיב (יחזקאל לז) וידעתם כי אני ד' בפתחי את קברותיכם. במערבא אמרי: אף מפתח של פרנסה, דכתיב (תהלים קמה) פותח את ידך וגו'. ורבי יוחנן מאי טעמא לא קא חשיב להא? אמר לך: גשמים היינו פרנסה. תענית דף ב

R. Yochanan said: Three keys the Holy One blessed be He has retained in His own hands and not entrusted to the hand of any messenger, namely, the Key of Rain, the Key of Childbirth, and the Key of the Revival of the Dead. The Key of Rain, for it is written (Deut. 28:12), "The Lord will open unto thee His good treasure, the heaven to give the rain of thy land in its season." The Key of Childbirth, for it is written (Genesis 30:22), "And G-d remembered Rachel, and G-d hearkened to her, and opened her womb." The Key of the Revival of the Dead, for it is written (Ezekiel 37:13), "And ye shall know that I am the L-rd, when I have opened your graves." In Palestine they said: Also the Key of Sustenance, for it is said (Psalms 145:16), "Thou openest thy hand etc." Why didn't R. Johanan include also this [key]? Because, in his view, sustenance is [included in] rain.
Taanis 2a-b

D.

(1) בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בראש השנה - כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר (תהלים לג) היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, ובחג נידונין על המים. ראש השנה טז.

At four seasons [Divine] judgment is passed on the world. On Pesach, regarding produce (grain); on Shavuous, regarding fruit of the tree. On Rosh HaShana, all creatures pass before Him as if in single file . . . On Sukkos, judgment is passed regarding water (rain).

Rosh HaShana 16a

(2) תניא, אמר רבי יהודה משום רבי עקיבא: מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח - מפני שהפסח זמן תבואה הוא. אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני עומר בפסח, כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות. ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת - מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא, אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן. ומפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג - אמר הקדוש ברוך הוא: נסכו לפני מים בחג, כדי שיתברכו לכם גשמי שנה. . . . ראש השנה טז.

It has been taught: R. Yehudah said in the name of R. Akiva: Why did the Torah enjoin us to offer an Omer on Passover? Because Passover is the season of produce. Therefore the Holy One, blessed be He, said: Bring before Me an Omer on Pesach so that your produce in the fields may be blessed. Why did the Torah enjoin us to bring two loaves on Shavuous? Because Shavuous is the season for fruit of the tree. Therefore the Holy One, blessed be He, said: Bring before Me two loaves on Shavuous so that the fruit of your trees may be blessed. Why did the Torah enjoin us to pour out water on Sukkos? The Holy One, blessed be He, said: Pour out water before Me on Sukkos, so that your rains this year may be blessed. . . . **Rosh HaShana 16a**

E.

א"ר יצחק: מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים. יבמות סד.

R. Yitzchak stated: Why were our ancestors barren? — Because the Holy One, blessed be He, longs to hear the prayer of the righteous. **Yevamos 64a**